

ข้อความสำคัญของการประชุมพิเศษเทศกาลขอบพระคุณ 2025

สิ่งที่จำเป็นต่อเราในวันนี้คือนิมิตที่เป็นปัจจุบัน, มาในยามฉับพลัน และมีชีวิต
ของพระคริสต์ผู้อยู่ฝ่ายสวรรค์ซึ่งเป็นดวงดาวที่มีชีวิต

อิมมานูเอลในภาคปฏิบัติที่เป็นจริงคือพระวิญญาณแห่งความเที่ยงแท้
อันเป็นการสถิตอยู่ของพระเจ้าตรีเอกภาพที่สำเร็จสุดยอดผู้อยู่ในวิญญาณของเรา;
การสถิตอยู่ของพระองค์นั้นอยู่กับเราเสมอในวิญญาณของเรา ไม่เพียงแต่ทุกวัน แต่ทุกเวลาด้วย

การเปิดเผยที่ชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับตรีเอกภาพอันศักดิ์สิทธิ์นั้นอยู่ใน มธ.28:19:
“เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไปนำชนทุกชาติมาเป็นสาวก
ให้พวกเขาได้รับบัพติศมาเข้าสู่พระนามแห่งพระบิดาและพระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ในจักรวาลนี้มีหลักการที่ยิ่งใหญ่อยู่สองอย่าง — อำนาจของพระเจ้าและการเป็นกบฏของซาตาน;
ความขัดแย้งเพียงหนึ่งเดียวระหว่างพระเจ้ากับซาตานนั้นเป็นเรื่องของอำนาจ

โครงร่างข่าวสารสำหรับ
การประชุมผสมผสานเทศกาลขอบพระคุณ
27-30 พฤศจิกายน 2025

หัวข้อหลัก: พระคริสต์ผู้ครอบคลุมสรรพสิ่งที่ได้เปิดเผยไว้ในมัดธาย

ตอนที่ 1

นิมิตที่เป็นปัจจุบัน, มาในยามลับพลับ และมีชีวิต
ของพระคริสต์ผู้อยู่ฝ่ายสวรรค์ซึ่งเป็นดวงดาวที่มีชีวิต

ข้อพระคัมภีร์: มธ.2:1-12; อถ.24:17; ยน.1:14-19; ดนอ.12:3;

วว.1:16, 20; 2:1, 28; 3:1; 22:16; 21ปด.1:19; ยน.22:17; ยด.12-13

I. หลังจากที่พระเยซูทรงบังเกิดที่เบธเลเฮม พวกโหราจารย์จากทางตะวันออกก็มาถึงกรุงเยรูซาเล็มและถามว่า “พระองค์ผู้
ที่บังเกิดมาเป็นกษัตริย์ชาวยูดาอยู่ที่ไหน? เพราะว่าเราได้เห็นดาวของพระองค์ปรากฏขึ้น จึงได้มานมัสการพระองค์”
(มธ.2:2); นี่คือการสำเร็จเป็นจริงของอาถุโม 24:17 ซึ่งกล่าวว่า “ดาวดวงหนึ่งจะออกมาจากยาโคบ”; ดาวดวงนี้ชี้ถึงพระ
คริสต์:

1. โหราจารย์ไม่ได้กล่าวว่า “เราเห็นดาว **ดวงหนึ่ง**” หรือ “เราเห็นดาว **ดวงนั้น**” แต่กล่าวว่า “เราเห็นดาว **ของ
พระองค์**”; ดาวดวงนี้คือพระคริสต์ผู้อยู่ฝ่ายสวรรค์.
2. ดาวดวงที่กล่าวไว้ในมัดธาย 2:2 ถูกสำแดงให้ผู้รอบรู้เหล่านั้นเห็น แต่กลับไม่ได้ปรากฏต่อใครในท่ามกลางพลไพร่ชาว
อิสราเอลเลย; ขณะที่ชาวียามีพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงพระคริสต์และรู้ว่าพระองค์จะทรงมาบังเกิดที่ไหน (ข้อ 4-6)
โหราจารย์กลับเป็นผู้มองเห็นดวงดาวของพระคริสต์.
3. ชาวียมีความรู้ตามตัวอักษรว่าพระคริสต์จะทรงมาบังเกิดที่ใด (มธ.5:2) แต่ผู้รอบรู้เหล่านั้นที่มาจากทางตะวันออก
ได้รับนิมิตที่มีชีวิตเกี่ยวกับพระองค์; ในที่สุดดาวดวงนี้ก็ได้นำหน้าพวกเขาไปยังสถานที่ซึ่งพระคริสต์อยู่ (มธ.2:1-12).
4. พระคริสต์ทรงเป็นดวงตะวันแท้จริง (มธ.4:2) แต่ถ้าจะพูดอย่างเคร่งครัดแล้ว ในยุคที่เป็นเหมือนเวลากลางคืนนี้
พระองค์ไม่ทรงปรากฏในฐานะที่เป็นดวงตะวัน แต่พระองค์ทรงฉายส่องในฐานะที่เป็นดวงดาว (วว.2:28); ดาวดย่อม
ฉายส่องในเวลากลางคืน แต่ดวงดาวก็บ่งบอกว่าเวลากลางวันกำลังจะมาถึง (รม.13:11-14).
5. ในเวลาที่พระคริสต์เสด็จมาครั้งแรก พระองค์ทรงปรากฏอย่างเปิดเผยในฐานะดวงดาว แต่ในเวลาทีพระองค์เสด็จมา
เป็นครั้งที่สอง พระองค์จะทรงเป็นดาวประจักษ์ (วว.2:28; 22:16) แก่เหล่าผู้มิชยชนของพระองค์ที่เฝ้าระวังต่อการ
เสด็จมาของพระองค์; จากนั้นพระคริสต์จึงจะปรากฏต่อคนอื่นๆ ในฐานะดวงตะวันในภายหลัง (มธ.4:2; เทียบ มธ.
13:43).

II. มัดธาย 2:1-12 เปิดเผยว่า การค้นหาพระคริสต์นั้นเป็นเรื่องที่มีชีวิต ไม่ใช่แค่การมีความรู้ในเชิงหลักธรรมตามพระ
คัมภีร์:

1. ดาวดวงนั้นปรากฏในที่ห่างไกลจากพระวิหารในแผ่นดินบริสุทธิ์, ห่างไกลจากศูนย์กลางแห่งศาสนายูดา, ห่างไกลจาก
เหล่าปุโรหิต, ธรรมจารย์ พวกฟาริซาย และคนทั้งปวงที่เคร่งศาสนา; แต่ในดินแดนของพวกต่างชาติกลับมีดาวดวง
หนึ่งที่ได้สำแดงเรื่องบางอย่างเกี่ยวกับพระคริสต์.
2. การมีแค่พระคัมภีร์ถือไว้ในมือของเราและอ่านมิคา 5:2 ซึ่งกล่าวว่าพระคริสต์จะทรงบังเกิดที่เบธเลเฮมเท่านั้นย่อมไม่
ได้ผล; แม้เราจะมีพระคัมภีร์ แต่ก็ไม่ว่าเราจะมีความรู้เกี่ยวกับพระคริสต์.
3. ดาวดวงคือการเปิดเผยที่มีชีวิต คือนิมิตที่มีชีวิต ไม่ใช่ความรู้ในเชิงหลักธรรมตามพระคัมภีร์ที่เก่าแก่และตายแล้ว

ไม่ใช่ความรู้ที่ตายแล้วซึ่งมีต่อมีคา 5:2; สิ่งที่เป็นต่อเราในวันนี้ไม่ใช่แค่ความรู้ตามพระคัมภีร์ แต่เป็นนิมิตฝ่ายสวรรค์ , นิมิตที่เป็นปัจจุบันและมาในยามจับพลัน, นิมิตที่มีชีวิต นิมิตที่ทัศนคติฝ่ายมนุษย์ไม่เคยสอนกัน.

4. แม้เราจะมีความรู้ตามพระคัมภีร์ เรายังคงต้องมีดวงดาวที่มาในยามจับพลัน, เป็นปัจจุบัน, มีชีวิต เพื่อจะนำเราไปยังถนนและเรือนที่พระเยซูอยู่.
5. หลังจากที่ได้รับนิมิตที่มีชีวิตแล้ว โหราจารย์ก็ถูกทัศนคติฝ่ายมนุษย์ของตนชักนำไปผิดทางจึงไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เมืองหลวงของชนชาติยิว โดยที่หักไปว่ากษัตริย์น่าจะอยู่ที่นั่น; การที่พวกเขาถูกนำไปผิดทางได้เป็นเหตุให้เด็กผู้ชายถูกฆ่าตายไปเป็นจำนวนมาก — มธ.2:16.
6. เมื่อพวกเขาไปถึงกรุงเยรูซาเล็มและสอบถามว่ากษัตริย์ของชาวยิวทรงมาบังเกิดที่ใด พระคัมภีร์บันทึกไว้ว่า “ครั้นกษัตริย์เฮโรดได้ยินดังนั้นแล้ว ท่านก็สะดุ้งกลัว ทว่าทั้งกรุงเยรูซาเล็มก็เหมือนกับท่านด้วย” — ข้อ 3:
 - (1) เมื่อได้ยินข่าวนี้ พวกเขาควรชื่นชมยินดี แต่เขาเหล่านั้นกลับวุ่นวายใจ; สาเหตุก็ไม่มีอื่นใด นอกจากที่เขาไม่ได้แสวงหาพระผู้ช่วยให้รอดอย่างแท้จริง — เทียบ สภ.4:23.
 - (2) ถ้าคนใดเชื่อในองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ไม่ได้รับผลพวงใด ๆ จากองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นความรักที่อยู่ในอารมณ์ทางภายในของเขาเลย เขาก็ไม่คู่ควรที่จะถูกเรียกว่าคริสเตียนแล้ว — 2ทธ.4:8; มก.12:30; 1กธ.2:9
 - (3) คริสเตียนที่คาดหวังให้องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาหรือคาดหวังที่จะถูกรับขึ้นไปควรเอาเรื่องนี้มาเป็นคำเตือน — 2ทธ.4:8; ตต.2:13; วว.2:28; 22:20; มธ.24:40-44; 25:8-13.
7. หลังจากที่โหราจารย์ได้รับการแก้ไขจากพระคัมภีร์แล้ว (มธ.2:4-6) พวกเขา ก็ไปยังเบธเลเฮม (ข้อ 8-9) และดวงดาวก็ปรากฏแก่เขาอีกครั้งหนึ่งและได้นำเขาไปยังสถานที่ซึ่งพระคริสต์อยู่ “เมื่อพวกเขาได้เห็นดาวนั้นแล้วก็มีความปีติยินดีมาก” (ข้อ 10).
 - (1) เมื่อโหราจารย์ได้รับการแก้ไขจากพระคัมภีร์และกลับคืนสู่เส้นทางที่ถูกต้องแล้ว ดวงดาวก็ได้ปรากฏต่อพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง; นิมิตที่มีชีวิตย่อมควบคู่ไปกับพระคัมภีร์เสมอ.
 - (2) พวกปุโรหิตคือผู้ที่คอยสอนกฎบัญญัติแก่คนทั้งปวง (มลค.2:7) ส่วนธรรมาจารย์คือผู้ที่รู้พระคัมภีร์ (อษร.7:6); ทั้งพวกปุโรหิตและธรรมาจารย์ต่างก็มีความรู้เกี่ยวกับการบังเกิดของพระคริสต์ (มธ.2:5-6) แต่คนเหล่านี้ไม่เหมือนกับพวกโหราจารย์จากทางตะวันออก เพราะพวกเขาไม่เห็นนิมิตและไม่มีใจที่แสวงหาพระคริสต์.
 - (3) ไม่ว่าเราจะ “สอดคล้องกับพระคัมภีร์” ลักแค่ไหน ถ้าเราสูญเสียการสถิตอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าไป เรายังผิดถนัด; หนทางแห่งพันธสัญญาใหม่ในการเสาะหาและติดตามองค์พระผู้เป็นเจ้าคือการคงอยู่ในการสถิตอยู่ที่ซอห์นของพระองค์เสมอ — ยส.5:39-40; ยชย.45:15; อชด.33:11, 14; เทียบ 2กธ.5:16.
 - (4) การสะสมความรู้ตามพระคัมภีร์นั้นเป็นเรื่องง่าย แต่ถ้าเราอยากมีภานาที่มีชีวิต เราต้องมีชีวิตเป็นอยู่ในความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดสนิทสนมกับองค์พระผู้เป็นเจ้า; เราต้องเป็นหนึ่งกับพระองค์ — มธ.2:10-14.
 - (5) โหราจารย์ได้เห็นพระคริสต์และพวกเขาก็มีสการพระองค์; จากนั้นพวกเขาก็ได้รับคำเตือนจากพระเจ้าในความฝันว่าไม่ควรกลับไปหาเฮโรด ดังนั้นพวกเขาก็จึงกลับไปยังประเทศของตน “ทางอื่น” (ข้อ 12); ทันทีที่เราได้เห็นพระคริสต์แล้ว เราจะไม่เลือกทางเดิม ซึ่งเป็นหนทางแห่งศาสนาที่แยกจากพระคริสต์อีก แต่เราจะเลือกอีกทางหนึ่งเสมอ.

III. เหล่าผู้ติดตามที่สัตย์ซื่อของพระคริสต์เป็นหมู่ดาวที่ส่องแสงและมีชีวิต คือคนเหล่านั้นที่ติดตามพระคริสต์ผู้เป็นดวงดาวที่ส่องแสงและมีชีวิตเพื่อจะเป็นสำเนาของพระองค์ — ดนอ.12:3; เทียบ ยนช.22:17:

1. หมู่ดาวที่มีชีวิตย่อมติดตามนิมิตฝ่ายสวรรค์, ที่มีชีวิต, เป็นปัจจุบัน และมาในยามจับพลันของพระคริสต์ผู้เป็นศูนย์กลางและการแพร่หลายแห่งแผนการบริหารของพระเจ้า — กจ.26:16-18; กซ.1:17ข, 18ข.

2. หมู่ดาวที่มีชีวิตคือคนเหล่านั้นที่อวยพรแก่พลไพร่ของพระเจ้า; เรายังสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับพลไพร่ของพระเจ้าและยังกล่าวถึงพวกเขาในทางที่ดีโดยความเชื่อ เราก็นั่งวางตัวเองไว้ภายใต้พระพรของพระเจ้า — อถฐ.24:9; ยนช.12:2-3; 22:17.
3. หมู่ดาวที่มีชีวิตย่อมใส่ใจต่อถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะที่อยู่ในพระคัมภีร์ดุจ “ตะเกียงที่ส่องแสงอยู่ในที่มืด” เพื่อพระคริสต์ผู้เป็นดาวประจำรุ่งจะผุดขึ้นในใจของเขาทุก ๆ วัน; ถ้าเราใส่ใจต่อถ้อยคำที่อยู่ในพระคัมภีร์ เราจะมีพระองค์ผุดขึ้นในใจของเราเพื่อส่องแสงในความมืดแห่งการทรยศที่อยู่รอบตัวเราในวันนี้ ก่อนที่พระองค์จะทรงมาปรากฏจริงในฐานะดาวประจำรุ่ง — 2ปต.1:19; ยฮ.6:63; วว.2:28; 22:16; 2ทธ.4:8:
 - (1) ในหลักการของดาวประจำรุ่งนั้น คริสเตียนควรตื่นแต่เช้าเพราะยามเช้าเป็นเวลาที่ดีที่สุดในการพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้า (เพื่อสามัคคีธรรมกับพระเจ้า, เพื่อสรรเสริญและร้องเพลง, เพื่อนำพระคัมภีร์มาอ่านอธิษฐานไปพร้อมกับเนื้อหาในการปฏิบัตินั้น และเพื่ออธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า) — พพร.7:12; บพส.5:1-3; 57:8-9; 59:16-17; 63:1-8; 90:14; 92:1-2; 108:2-3; 143:8; อชด.16:21.
 - (2) พระองค์จะมอบตัวของพระองค์เป็นดาวประจำรุ่งให้อย่างลับ ๆ แก่คนเหล่านั้นที่รักพระองค์ ทั้งยังเฝ้าระวังและรอคอยพระองค์ เพื่อพวกเขาจะได้สัมผัสความสดใหม่แห่งการสถิตอยู่ของพระองค์ในเวลาที่พระองค์เสด็จกลับมา หลังจากที่ไม่วางอยู่ด้วยเป็นเวลานาน — 1ธ.5:6; วว.2:28; 3:2-3; 16:15.
4. หมู่ดาวที่มีชีวิตย่อมรับสุขและถูกเติมเต็มด้วยพระวิญญาณที่เพิ่มกำลังเจิดเท่าเพื่อทำให้พวกเขามีชีวิตชีวาอย่างเข้มแข็งและส่องแสงอย่างแรงกล้า เพื่อการก่อสร้างของพระเจ้า — วว.3:1; 4:5; 5:6.
5. หมู่ดาวที่มีชีวิตคือเหล่าทูตของคริสตจักรทั้งหลาย ซึ่งก็คือเหล่าผู้ที่รับสุขและมีประสบการณ์ต่อพระคริสต์ผู้เป็นพระวิญญาณในฐานะทูตผู้ส่งสารของพระเจ้าและในฐานะข่าวสารที่สดใหม่จากพระเจ้า เพื่อพวกเขาจะสามารถแจกจ่ายพระคริสต์ที่สดใหม่และเป็นปัจจุบันเข้าสู่พลไพร่ของพระเจ้าเพื่อพยานของพระเยซู — 1:16, 20; 2:1; มลค.3:1-3.
6. หมู่ดาวที่มีชีวิตย่อม “ตั้งนิมิตหมายใหญ่ในใจ” และ “เสาะหาการใหญ่ในใจ”; เขาเหล่านี้คือคนรักของพระเจ้าซึ่งเป็นเหมือน “ดวงดาว...จากวงโคจรของมัน” เพื่อจะร่วมกับพระเจ้าในการสู้รบกับศัตรูของพระองค์ เพื่อพวกเขาจะได้ “เป็นเหมือนดวงตะวันผุดขึ้นมีแสงรัศมีแรงกล้า” และเป็นผู้ที่ “ส่องสว่างอยู่ในอาณาจักรแห่งพระบิดาของเขาดุจดวงอาทิตย์” — วนฉ.5:15-16, 20, 31; ดนอ.11:32; มธ.13:43.
7. หมู่ดาวที่มีชีวิตคือเหล่าผู้ที่ยำเกรงพระยะโฮวาและฟังพระสุรเสียงขององค์ผู้รับใช้ของพระองค์ โดยเชื่อฟังในพระยะโฮวาเพื่อพวกเขาจะได้มีความสว่างในยามที่ต้องเดินอยู่ในความมืด — ยชย.50:10-11; บพส.139:7-12, 23-24:
 - (1) ผู้ที่ก่อความสว่างไว้สำหรับตนเองและเดินไปในความสว่างที่เขาทำขึ้นมาเองแทนที่จะเดินในความสว่างของพระเจ้าย่อมต้องทนทุกข์ทรมาน — ยชย.50:11.
 - (2) เรื่องนี้ควรเป็นคำเตือนต่อเราเพื่อเราจะได้เดินอยู่ในความสว่างที่พระเจ้าประทานให้ ไม่ใช่ความสว่างที่เราก่อไว้สำหรับตนเอง; “มาเถิด ให้เราดำเนินอยู่ในความสว่างของพระยะโฮวา” — 2:5.
8. หมู่ดาวที่มีชีวิตมีแบบเล็งโดยดวงดาวที่ถูกก่อตั้งขึ้นมาในวันที่สี่แห่งการฟื้นฟูสภาพของพระเจ้าพร้อมด้วยการเนรมิตสร้างที่ก้าวไปอีกขั้นหนึ่งของพระองค์ ซึ่งดวงดาวเหล่านี้ทำการปกครองโดยการฉายส่อง; ที่ไหนมีการฉายส่อง ที่นั่นก็มีการปกครองเพื่อการเติบโตในชีวิต — ยนช.1:14-19:
 - (1) การฉายส่องขององค์พระเยซูเจ้าบนภูเขาแห่งการเปลี่ยนรูปลักษณะก็คือการมาถึงของอาณาจักรในฤทธิ์เดช; จริง ๆ แล้วการฉายส่องนี้ก็คือการสถิตอยู่ที่ทำการปกครองของพระเจ้าตรีเอกภาพ — มธ.17:1-8; มก.9:1-8.
 - (2) อาณาจักรของพระเจ้าซึ่งเป็นการปกครองของพระเจ้า การครอบครองของพระเจ้า พร้อมด้วยพระพรและการรับสุขทั้งปวงแห่งอาณาจักรนี้ ก็คือการฉายส่องขององค์พระเยซูเจ้า และอาณาจักรก็คือการแผ่ขยายขององค์พระ

เยซูเจ้าโดยการฉายส่องแก่เรา.

- (3) อาณาจักรคือการฉายส่องแห่งความเที่ยงแท้ขององค์พระเยซูเจ้า; ทุกครั้งที่พระองค์ทรงฉายส่องแก่เราและเราอยู่ภายใต้การฉายส่องนั้น เราก็กู้ในอาณาจักรภายใต้การปกครองและการครอบครองของพระเจ้าที่อยู่ภายในเราเพื่อการเติบโตแห่งชีวิตของเรา.

วันเสาร์

9. ในด้านลบ บางคนก็เป็น “ดาวที่เร่ร่อนไป” — ยด.12-13:

- (1) อุปมาที่ว่าด้วยดาวที่เร่ร่อนบ่งชี้ว่าอาจารย์ที่หันเหไปมาหรือผู้ทรยศนี้ไม่ได้ยืนหยัดมั่นคงในหลักความจริงที่ไม่เปลี่ยนแปลงแห่งการเปิดเผยฝ่ายสวรรค์ แต่เร่ร่อนไปในท่ามกลางพลไพร่ที่เป็นเหมือนดวงดาวของพระเจ้า.
- (2) ในวันนี้ผู้ทรยศที่หันเหไปมาเป็นดาวที่เร่ร่อนไป แต่ในวันหน้าพวกเขาจะถูกจองจำอยู่ในความมืดมนที่หนาทึบซึ่งเก็บไว้สำหรับพวกเขาชั่วนิรันดร์.
- (3) ใครก็ตามที่ไม่ได้สอนว่าคริสตจักรท้องถิ่นทั้งหลายไม่ใช่เป้าหมายแห่งแผนการบริหารของพระเจ้า แต่เป็นเพียงกระบวนการที่จะบรรลุถึงความเที่ยงแท้แห่งพระกายของพระคริสต์อันเป็นเป้าหมาย คนเช่นนั้นย่อมไม่สอดคล้องกับความต้องการแห่งการปฏิบัติของพระเจ้าในยุคปัจจุบันนี้; ใครก็ตามที่กีดกันเราออกจากการผสมผสานของคริสตจักรทั้งหลายเพื่อความเที่ยงแท้แห่งพระกายของพระคริสต์ คนเช่นนั้นก็คือดวงดาวที่เร่ร่อน; ดวงดาวที่แท้จริงคือผู้ทำให้คนเป็นอันมากหันมาสู่ความชอบธรรม คือผู้ที่ไม่นำผู้อื่นให้หลงไป แต่หันเขาเหล่านั้นกลับมาสู่ทางที่ถูกต้อง.
- (4) วันนี้ทั้งดวงดาวที่มีชีวิตและหมู่ดาวที่มีชีวิตล้วนอยู่ไม่ไกลจากเราเลย — คนเหล่านี้ก็อยู่ในและอยู่ร่วมกับคริสตจักรท้องถิ่นทั้งหลาย ซึ่งเป็นการสำแดงในภาคปฏิบัติที่เป็นจริงแห่งพระกายของพระคริสต์ (วว.1:11, 20); ท่ามกลางคริสตจักรท้องถิ่นทั้งหลายมีบางคนที่เป็นดาวที่มีชีวิต; เราแค่ไปติดต่อกับคนเหล่านี้และอยู่ด้วยกันกับพวกเขาก็ได้แล้ว; พวกเขาจะนำเราไปยังสถานที่ซึ่งพระเยซูอยู่.

10. ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าโปรดเมตตาต่อเราเพื่อเราจะถูกรักษาให้อยู่บนหนทางที่ถูกต้องเพื่อจะได้พบกับองค์พระผู้เป็นเจ้า, เพื่อนมัสการพระองค์ และถวายความรักของเราแด่พระองค์; ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าโปรดทำให้เราทุกคนเป็นเหมือนโหราจารย์ที่ติดตามดวงดาวที่มีชีวิตไปเสาะหาพระคริสต์และมีการค้นพบใหม่ๆ เกี่ยวกับพระคริสต์ เพื่อจะกลายเป็นสำเนาของพระองค์ในฐานะหมู่ดาวที่มีชีวิต — เทียบ อฟ.5:8-9; ยรม.15:16ก.

อวยพระพรแก่พลไพร่ของพระเจ้าเพื่อจะได้รับพระพรของพระเจ้า

“เราจะอวยพรแก่คนที่อวยพรให้เจ้า เราจะสาปแช่งคนที่แช่งเจ้า” — ยนช.12:3ก

“ผู้ใดที่อวยพรแก่ท่าน ขอให้เขาได้รับพร ผู้ใดที่แช่งท่าน ขอให้เขาได้รับคำสาปแช่ง” — อถฐ.24:9ข

CWWL, 1978, vol. 1, “Fellowship with the Serving Ones, Volume One,” p. 203:

ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า การวิพากษ์วิจารณ์การประชุมต่าง ๆ คือสิ่งที่ชั่วร้ายและไม่สะอาด. องค์พระผู้เป็นเจ้าจะตรัสแก่ท่านว่า “นี่เป็นกายของเรา. เจ้าเป็นใคร? ใครให้สิทธิ์แก่เจ้ามาตั้งมาตรฐานสำหรับการประชุมของคริสตจักรของเรา?” ท่านที่ที่ท่านพูดถึงการประชุมในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ ท่านก็ทำลายความเป็นหนึ่ง. สมมติว่าคนอื่นไม่ชอบการประชุมที่ดีในแบบที่ท่านคิด ท่านจะว่าอย่างไร? ข้าพเจ้าอาจไม่ชอบการประชุม แต่ข้าพเจ้าก็ไม่กล้าพูดอะไรแม้แต่คำเดียวเพราะข้าพเจ้ารู้ว่าเรื่องนี้จะทำให้เกิดการแตกแยก.... ข้าพเจ้าเป็นใครที่จะพูดได้ว่าข้าพเจ้าไม่ชอบการประชุม? ขอให้การฉายส่องที่เปี่ยมพระเมตตาขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้มาถึงเราและมาถึงพี่น้องที่รักอีกมากมาย.

บทเรียนชีวิตเอ็กโซโด ตอนที่ 7, หน้า 78-80:

มีบางสิ่งเกิดขึ้นในการประชุมอธิษฐานที่เชียงใหม่ในช่วงต้นทศวรรษ 1940 ซึ่งได้ช่วยให้ข้าพเจ้ามองดูพลไพร่ของพระเจ้าอย่างที่พระองค์ทรงเห็นพวกเขา. ในการประชุมนั้นมีพี่น้องหญิงซึ่งเป็นผู้ร่วมงานที่มีประสบการณ์อยู่คนหนึ่ง. เธอรู้สึกลำบากใจกับสถานการณ์ที่ต่ำต้อยของคริสตจักร จึงร้องทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อคริสตจักร. ขณะที่เธออธิษฐาน เธอก็ทอดถอนใจและคร่ำครวญไปด้วยเพราะสถานการณ์ที่ย่ำแย่ของคริสตจักร. เมื่อเธออธิษฐานจบ พี่น้องนั้นก็เปล่งเสียงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าและขอบพระคุณพระองค์ที่คริสตจักรไม่เคยอ่อนแอหรือต่ำต้อย มีแต่สูงส่งอยู่เสมอ. ที่ประชุมทั้งหมดก็ตกตะลึง. จากนั้นพี่น้องนี้ก็ช่วยให้พวกเราเข้าใจถึงความหมายที่อยู่ในคำพยากรณ์ของบิเลอามซึ่งกล่าวถึงบุตรหลานชาวอิสราเอล. บิเลอามได้รับการจ้างวานจากบาลาคให้มาสาปแช่งบุตรหลานชาวอิสราเอล. แต่แทนที่จะสาปแช่งพลไพร่ของพระเจ้า บิเลอามกลับอวยพรพวกเขา. บิเลอามกล่าวแทนพระเจ้าว่า “พระองค์ไม่ทอดพระเนตรความบาปชั่วในยาโคบ และไม่ทรงเห็นความวิบัติในอิสราเอล” (อถฐ.23:21). นอกจากนี้ใน 24:5 บิเลอามยังกล่าวว่า “ยาโคบเอ๋ย กระโหลกของท่านช่างงามเหลือเกิน อิสราเอลเอ๋ย พลัปปลาของท่านถึงงาม!” ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้แสดงว่า พระเจ้าไม่ทรงเห็นความบาปชั่วหรือความวิบัติในอิสราเอล เห็นแต่ความดี, ความโลภ, และความสวยงามเท่านั้น. เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรคริสตจักรในวันนี้ก็เหมือนกัน.

อย่าได้กล่าวว่าคริสตจักรต่ำต้อยหรือมีแต่ความตาย. ท่านยังพูดอย่างนี้ ก็ยิ่งทำให้ตัวเองอยู่ภายใต้การสาปแช่ง. แต่ถ้าท่านสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าเพราะการดำเนินชีวิตคริสตจักรและพูดถึงคริสตจักรในทางที่ดี ก็จะทำให้ท่านอยู่ภายใต้พระพรของพระเจ้า. ตลอดระยะเวลาหลายปีที่ข้าพเจ้าอยู่ในการดำเนินชีวิตคริสตจักร ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นคนที่พูดด้านลบเกี่ยวกับคริสตจักรแล้วได้อยู่ภายใต้พระพรของพระเจ้าเลยแม้แต่คนเดียว. ตรงกันข้าม ทุกคนที่พูดว่าคริสตจักรย่ำแย่, ต่ำต้อย, หรือมีแต่ความตาย ล้วนตกอยู่ภายใต้การสาปแช่ง. คนที่พูดถึงคริสตจักรในด้านบวก ประกาศว่าคริสตจักรน่ารัก คริสตจักรเป็นบ้านของพระเจ้า คนเช่นนี้จึงจะได้รับพระพร. เรื่องนี้ไม่ได้เป็นเพียงหลักธรรม แต่เป็นพยานที่สามารถยืนยันได้จากประสบการณ์ของวิสุทธิชนมากมาย.

บางครั้งเมื่อข้าพเจ้ารู้สึกผิดหวังต่อคริสตจักรและไม่ได้คิดถึงคริสตจักรในด้านบวก องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงตักเตือนอยู่ภายในให้ข้าพเจ้าระวัง. ข้าพเจ้าก็ทูลขอให้พระองค์ทรงชำระข้าพเจ้าทันที และเริ่มประกาศว่าคริสตจักรช่างดีเลิศ. แม้คริสตจักรอาจสร้างความลำบากใจแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ยังรักคริสตจักร. ข้าพเจ้ายังพูดในด้านบวกเช่นนี้ ก็ยังอยู่ภายใต้พระพรของพระเจ้า.

ระหว่างสิ่งที่ท่านพูดถึงคริสตจักรกับสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส ถ้อยคำของใครถูกต้อง? ในโลกนี้มันตรรกะ ถ้อยคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะถูกยืนยันว่าถูกต้อง เพราะคริสตจักรที่อยู่ในโลกนี้มันจะเลอเลิศ, มีสง่าราศี, และเหนือล้ำ. ทุกเรื่องที่ดีตรรกะกล่าวหาคริสตจักรล้วนแต่เป็นคำมุสาทั้งสิ้น. การกล่าวว่าคริสตจักรย่ำแย่หรือมีแต่ความตายคือการเอ่ยคำมุสาของมาร. สภาพการณ์ทางภายนอกของคริสตจักรนั้นเป็นของปลอม. การกล่าวว่าคริสตจักรเย็นชา, มีแต่ความตาย, หรือต่ำต้อยก็เป็นคำมุสา. คริสตจักร

นั้นถูกยกชูให้สูงส่งและมีชีวิตชีวา. ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งต่อคำพูดที่หนักแน่นของพี่น้องนี้เกี่ยวกับคำพยากรณ์ของบีละอาม. ถ้อยคำนั้นได้เปลี่ยนทัศนคติของข้าพเจ้าที่มีต่อสภาพการณ์ในปัจจุบันของคริสตจักรไปอย่างสิ้นเชิง. เมื่อข้าพเจ้าได้รับถ้อยคำนั้นแล้ว ตั้งแต่นั้นมาข้าพเจ้าก็มองเห็นคริสตจักรด้วยแสงสว่างที่แตกต่างจากเดิมอย่างสิ้นเชิง.

อย่าเห็นอะไรลึกไปกว่าที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็น. ตามคำพูดของบีละอามในอาถุโม องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงเห็นความบาปชั่วในยาโคบ. ถ้าอย่างนั้นท่านไปเห็นได้อย่างไร? ท่านมีสติปัญญามากกว่าหรือมองเห็นได้มากกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือ? พระคัมภีร์ประกาศว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงเห็นความวิบัติในอิสราเอล แต่ท่านกลับอ้างว่าท่านเห็นความวิบัติในคริสตจักร. ท่านจะเลือกเชื่อฝ่ายไหน เชื่อสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือสายตาของท่านเอง? ถ้าเราอยู่ฝ่ายเดียวกับการประเมินค่าที่องค์พระผู้เป็นเจ้ามีต่อคริสตจักร เราจะถูกปกป้องไม่ให้ร่วงหล่นจากพระพรไปสู่การสาปแช่ง. ขอให้เราทุกคนระวังให้ดีว่าจะปฏิบัติต่อคริสตจักรอย่างไร.